

Ook volgens deze onderzoekers is tot de assimilatie van gasvormige stikstof de aanwezigheid van knobbeltjes-veroorzakende bacteriën, de *B. radicicola* v. BEYERINCK, noodzakelijk. FOKKER.

INGEZONDEN.

DE WARE GENEESHEER.

Het vraagstuk der toelating van buitenlandsche geneeskundigen en de gordeltijd hebben gemeen, dat beide leeren, dat Duitschland groot en Nederland klein is. Vandaar pogingen, de Nederlandsche klok met die van Duitschland gelijk te zetten, op dat men bij de beoordeeling van het eerste vraagstuk zal weten hoe laat het bij onze bureu is. Die Nederlandsche geneesheeren, welke op de grenzen wonen, weten dit reeds nu en wij zijn één hunner, den Heer SLINGENBERG uit Beerta, zeer dankbaar voor zijn korte en bondige mededeeling over het verdriedubbelen der artsen in Duitschland. Het zielental en de nationale rijkdom zullen daarmede wel geen gelijken tred hebben gehouden en de conclusie, dat vele onzer Deutsche collega's hunkeren naar het tijdstip waarop ze, zij het dan met *f* 25.— in hun portemonnaie, over de grenzen kunnen komen, zal niet gewaagd zijn.

Het is natuurlijk, dat de Nederlandsche geneesheeren daarnaar niet verlangen en ik heb in mijn onnoozelheid gemeend, dat het krachtige betoog van Dr. BROES VAN DORT in de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* tot wering van buitenlanders, algemeene instemming zou hebben gevonden. Het bevreemde mij daarom te vernemen, dat de geachte Secretaris der Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneesk. een andere meening is toegedaan, en daar zijn woorden officio eo veel gewicht hebben, voel ik mij verplicht argumenten, die nog niet gebruikt zijn tegen de bedoelde toelating, te doen hooren. Ik ontleen die argumenten aan mijn opvatting van de taak van den waren geneesheer. Ik ben van meening, dat men kan doorkneed zijn in percuteeren, ausculteeren, combineeren, concludeeren en opereeren en toch slechts à peu près een geneesheer zijn kan. De ware geneesheer moet niet slechts de ziekte, maar ook den zieke kunnen herkennen, d. w. z. hij moet diens doen en laten, denken en gelooven kunnen begrijpen. Hij zal dan door gaven van karakter en gemoed de meerdere van zijn patiënten kunnen zijn en hun zooveel mogelijk weten te bewaren voor SEQUAH-manieën en andere fin de siècle-uitingen. Daarvoor is echter noodig, dat hij een landgenoot van zijn patiënten is. Een Hollander wordt in geen vijf jaren een Engelschman, een Duitscher in geen menschenleven een Hollander. Maar zelfs als men bij de buitenlandsche geneesheeren, die zich in ons land zullen vestigen, buitengewone naturalisatie-eigenschappen onderstelt, blijft de vraag gewettigd, of zij zullen geneigd zijn de gaven van hun hart naast die van hun verstand aan hun patiënten te wijden. Ik ben van meening, dat geneesheeren, die

buiten hun vaderland gaan praktizeeren en daarbij niet door gezondheids- of familie-omstandigheden geleid worden, meestal aspiraties tot drijfveer hebben, welke met het gemoed niets te maken hebben, en tot zekere hoogte entrepreneurs zullen blijven. Zij zullen uit dien hoofde steeds achter staan bij de landgenooten der patiënten. Ik stel mij voor, dat de Heer NIJHOFF uit deze redeneering zal afleiden, dat zij juist daardoor minder praktijk zullen krijgen en dat ook op dien grond de toelating van vreemde geneesheeren door de Nederlandsche Artsen niet behoeft gevreesd te worden. Deze conclusie is echter verkeerd. Het publiek is, zooals Prof. TREUB terecht heeft opgemerkt, steeds geneigd de Geschwindigkeit und Findigkeit na te loopen, en het zou te vreezen zijn, dat de vreemde geneesheeren, die zich hier zouden vestigen, om de singulieriteit van het geval veel loops zouden krijgen. Het gevolg zou kunnen zijn, dat begaafde Nederlandsche jongelieden het vak van geneesheer niet meer zoo hoog zouden stellen als totnogtoe het geval is geweest en liever een andere loopbaan zouden kiezen. Daartegen dient gewaakt te worden. Wij Nederlandsche geneesheeren zijn verplicht te zorgen, dat onze opvolgers zooveel mogelijk gerecuteerd blijven uit de aristocratie des geestes van het Nederlandsche volk.

Oud-Beijerland, April 1892.

Dr. J. F. TH. HERS.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN. — Onder het opschrift: „Rat-tail sutures“ schrijft het *British medical Journal*, dat Dr. BELT te Philadelphia voor hechtingen bij de operatieve chirurgie van het oog zeer fijne vezels, uit de ratten-staart verkregen, gebruikt. De staart wordt van huid ontdaan (skinned) en gedurende eenigen tijd in water gemacereerd, waarop zij zich in talrijke vezels van ongeveer 8 inches lengte verdeelt. Deze worden in alcohol of in sublimaat-water (1 op 5000) bewaard en voor hechtingen gebruikt.

— Het *British medical Journal* dringt aan op een enquête van den Staat naar aanleiding van de herhaaldelijk opduikende beweringen, dat uit Amerika afkomstige geconserveerde vruchten, waarin rattenkruid aanwezig is, alhier en op het vasteland op groote schaal ingevoerd en verbruikt worden. De Amerikanen zouden hun vruchtboomen met arsenik-houdende vloeistoffen besproeien, ter bestrijding van de insecten, naar het heet echter zoo sterk, dat onlangs de Gezondheidsraad te New-York daarom een groote goeueelheid vruchten liet vernietigen.

EDINBURGH. — Door de firma ALEXANDER KEMP & SON is een nieuwe soort van glazen drainage-buisjes in den handel gebracht. Zij kunnen boven een spiritusvlam tot iederen vorm verbogen worden. Zij zijn bovendien gevensterd, aan het eene uiteinde scheef afgesneden en aan het andere zoo ingericht, dat zij niet in de wondholten kunnen wegglippen.